

Aetavirtus seu beatitudo est misericordia cordis. cui conuenit donum intellectus quod est cogitatio celestium oculorum cordis mundans et illuminans. Hac eliminatur gula que corrumpt et excecat cor. Unde dicitur quarto Fornicatio et vinum et ebrietas auferunt cor. Premium huic beatitudini respondens est visio dei.

De septima.

Septima virtus seu beatitudo est pars seu esse pacificum. Qui responderet donum sapientie quod est delectari in deo quod est pars nostra. Nec repellit luxuriam que animum non pacificat sed vagum reddit et instabilem. Cui correspondet primus esse filium dei.

De octava.

Octava virtus seu beatitudo quod est pati persecutorem propter iusticiam clarificat et ostendit quoddam factum. habens respectum ad singulam procedentiam. Et per quod omnes aliae beatitudines ab ultima usque ad primam probantur si vere sunt. Unus Gregorius unusquisque apud se lateat illata primumelia probat. Et hinc est quod beatitudo ipsi facta per primo respondet quod idem est cum premio per me beatitudini. missio redire dicit ad caput tanquam circulus perficiens et oes beatitudines ambiens et comprehendens. De virtutibus seu beatitudinibus tanguntur Bath. v. Beati pauperes spiritu quam ipsis ed regnum celorum. et ceterum.

Unde accipitur

numerus seu sufficietia beatitudinum.

Drum vero beatitudinum numerus et sufficietia secundum integratem perfectiōē hominis accipitur. Ad perfectiōē autem integratē regunt tria. scilicet recessus a malo. perfectus secundum progressus in bono. et perfectus statim in optimo. Sane respectu primi malū procedit aut exrumore superbie. aut ex rancore malicie. vel ex languore libidinis seu concupiscentie. Contra que tria sunt seu sumunt tres prime beatitudines scilicet paupertas spiritus contra malū tumoris superbie. Vitas contra malū rancoris malicie. Luctus contra malū languoris libidinis seu copi-

scentie. Respectu vero secundi. perfectus seu progressus in bono attendit circa diuinā imitatiōē quod est duplet secundum duas vias quibus intendi potest secundum misericordiam et veritatem. De quibus in psalmo. Uniuerse vies domini misericordia et veritas. Et secundum has duas vias sumuntur duae aliae beatitudines. scilicet respectu veritatis et iuris iusticie. et respectu misericordie affectus misericordie. Respectu autem tertii perfectus statim in optimo attendit in duobus secundum in limpida cognitione et in tranquilla affectione. Et secundum hoc sumuntur duae aliae ultime beatitudines. scilicet respectu limpide cognitionis. misericordia cordis ad deum videndum. Et respectu tranquille affectiōē. pars mēsis ad deo perfecte fruendū. Et aduerte quod sicut in enumeratiōē donorum iurta quod supra in tractatu de donis declaratū est. est ordo secundum artificia lis quo primo loco ponuntur et enumerantur digniora. ita in enumeratiōē beatitudinum est ordo secundum naturalis quo digniores ultimi loco ponuntur.

Et supradictis colligitur quod habitus virtutum cardinalium principia liter disponunt ad exercitū vite activae. Habitus vero donorum maxime disponunt ad actus vite contemplative. Habitus autem beatitudinum disponunt ad perfectōnem vitorumque.

Finis tractatus precedētis.

Incipit tractatus

vix. et finalis de viciis et natura et voluntatis

De finalib⁹ aliqua

de viciis summatum tangere conuenit. Et quia sunt vicia nature. et vicia voluntatis. tanguntur primo aliquantum de viciis naturae. Et deinde de viciis voluntatis.

De numero et suf-

ficiencia viciis nature.

Vicia autem nature quantum ad huiusmodi compendiū attinet. satis erit enumerare. que sunt respectu secundum extollēria seu presumptio. Suricia. Ignorantia. Timiditas. precipitatio. hebetudo. stulticia. quod nūc siue sufficietia liz de

Compendiū theologie

se satis clareat. nā repibile non videt vitiū nature aliō a p̄dictis vel qđ saltē ad aliquod p̄missorū nō sit reducibile. p̄ op̄positōem tñ ad septē dona spūssancti/ sumt aliqui numerū et sufficientiā ipsorū vicioꝝ nature. Etēni tres anime sunt vires seu potētē. s. cōcupiscibilis irascibiliꝝ et rōnalis. q̄ q̄si cōtinue in suis virtuosis actibus et op̄atōnibꝝ p̄ ipsa vicia que nature ex sua corruptiōe illunt varijs modis impugnat et impediunt. cōtra que cū septē sine data sunt in adiutoriū septem dona spūssancti q̄ lumina quedā siue lux diuinitus inspirata et infusa ad efficaciā tam cōtra ipsa septē vicia nature q̄s vicia alia volūtatis et tentatōes. viā iam habite virtutis impugnātes/ resistendū. liberiūs q̄s et expeditiꝝ ipsos actus virtutū ere qndū. De viciꝝ nature circa vim concupiscibile. Circa igīr vim seu potētiā concupiscibile reputur vitiū nature retrahens a debite cōpatiendo et subueniēdo primo. quod vocat duricia. Cōtra quod disponit donū pietat̄. Deviciꝝ nature circavim irascibile. Circa vero vim seu potentia irascibile/duplex reputur viciꝝ nature. Unum immoderate retrahēs ab agēdis quod vocat timiditas cōtra qđ disponit donū fortitudis. Aliud immoderatae accedēs qđ vocat presumptio. Contra qđ disponit donū tioris. De viciꝝ nature cōtra vim rōnalem. Cōtra vim autē seu potentia rōnalem/duplex cōtingit vicū nature. scz vel respectu finis. vel respectu eoz que sunt ad finē. Si respectu finis. duplex reputur nature viciꝝ. Unum impediēs ne cognoscat qđ vocat hebetudo. Cōtra quod disponit donū intellectus. Aliud retrahēs ne anim ad ipm finē debite afficiat qđ vocat stulticia. Cōtra quod disponit donū sapientie. Si respectu eoz que sunt ad finē duplex similit̄ nature vicū reputur. Unū impediēs ne sciat qđ ad psecutōem finis expadiat quod est ignorātia cōtra quod disponit donū sciētie. Aliud quo q̄s in his que agēda sunt magis expassionis imperu q̄s ex debita elec̄tione ducit quod est p̄cipitatio cōtra qđ disponit donū p̄silij. Quibꝝ cōtrarien tur ipsa nature. Cōtrariāf etiā ista septē nature vicia singula scz singulis virtutibꝝ. singulis oratōnibꝝ dñice petitōnibꝝ et singulis beatitudinibꝝ et cōueniūt cum

septē principalibꝝ seu capitalibꝝ viciꝝ voluntatis. Nō clariss ex tabula in fine hui tractat̄ posita cōcipi poterit et perpendi.

De Viciis volūtatis seu de malo culpe in generali.

Dicitis voluntatis id est de malo culpe seu de peccato/ opportunitū foret et utile/ specialē et lo-
gum tractatū subiungere. sed cū pluribꝝ notabilibꝝ hec sint diffuse expla-
nata/sufficiet interim ad p̄ntis cōpendij
pcessum cōtinuandū/ eiusq̄ cōplementū
summatū dicere. quid sit p̄ctū in genere.
Quoties fit siue quot sunt eī generā. De
in̄ veniēt aliq̄ de qlibet genere explanāda

Quid est peccatū in genere. et quomodo diffinītur

Dicitur autē in genere sic diffinīt. Peccatū est auersio ab incomutabili bono ad bonū incomutabile. Quā diffinītioē sic intellige. Peccatū est auersio scilicet voluntatis. quia p̄prie et p̄ se talis auersio est peccatū. ab incomutabili bono scilicet deo. q̄ omnino incomutabilis est. Nec est auersio aliō q̄s discōformitas voluntatis create avolūtate diuina. qđ est in omni peccato vbi aliqd vult voluntas creata quod nō vult deus. Sedetur ad bonū incomutabile supple cōuersio scilicet ad bonū creatū quod cōtinue mutat vel saltē mutabile ē. Et licet peccatū in sui diffinītioē duo contineat scz auersioē ab incomutabili bono et cōuersioē ad incomutabile bonū. essentialem tamē p̄ctō est/ primū q̄s scdm. Si enī fuerit cōuersio ad creaturā/ ita tamen q̄ nō fieret auersio a creatore. sicut cōtingit quādo q̄s amat creaturā ppter deum tantū. tūc nō fieret p̄ctū immo in isto casu meritorie fieret. Licet plures alie sint diffinītioēs peccati/ nō tractat̄ nisi de una. Plures alie a doctoribꝝ assignātur peccati diffinītioēs s̄m causas efficientē. materiale. et formale ipsius peccati. Sed q̄s tum ad p̄ntē tractatū attinet/ supradicta diffinītio que s̄m causam finalē peccati sumitur/ sufficiat.

De duplici diuisione peccati in genere.

Dlures etiā a doctoribus assi-
gnant peccati diuisiōes fīm di-
uersas peccati causas & origies
Quātū vero ad pñtem tracta-
tū sufficit de duab⁹ peccati diuisiōibus
principaliter tangere. Et primo de vna que
sumit fīm quandā peccati q̄litatē & quāti-
tate. H̄cō de vna q̄ sumit iuxta peccati
cām materialē. Respectu pñ diuisiōis
tria pñcipalia rep̄iunt generā peccator̄.
quia om̄e peccatum aut est originale aut ac-
tuale. Si actuale hoc itez est dupliciter.
Quia aut est mortale aut veniale.

De peccato origi-

Onali & quid est.
Originale autē peccatum est illō
quod a nostra viciosa origine
trahimus. Et est auerſio qđam
habitualis a deo qua aia prona effecta ē
nō reddere iusticiā quā debet. Unū om̄es
fere doctores respectu effectus ipius pec-
cati originalis cōsonant in ipam auerſio
nē habitualē fīm Augus. Hugo de san-
cto victore dicit q̄ originalis culpa est cor-
ruptionē seu viciū quod nascendo cōtrahi-
mus q̄ ignorantia in mente & cōcupiscen-
tiā in carne. Alij volūt q̄ originalis cul-
pa sit necessitas cōcupiscendi cū debito
nō cōcupiscendi. Et ponūt exēplū dera-
dio cōtiguato aque. q̄ mouet q̄ mota et
quiescētē q̄ se sit. Et hoc pat̄z ex cōtiguatō
nesui cū aqua. Unū cū maior sit vniō aiez
carnis q̄ in casu pdictō radij & aque. cuž
caro de se valde mobilis sit ad cōcupiscē-
dum. aia eo ipso q̄ tali carni vnta est ha-
ber statū talem quandā necessitatē cōcupi-
scendi. Cum igit̄ caro puuli cui infundit
anima p̄ peccatum p̄mi homis ad cōcupi-
scendū sit mobilis. inerit ipsi anime iam
illi carni vnta necessitas quedā concipi-
scendi. nec potest anima ipsa illā carnem
seu sensualitatē cohibere. sicut aia ade aī
peccatum poruisset q̄ habuit p̄tatem super
sensualitatē & etiā libertatē cōcupiscendi
vel nō cōcupiscendi. Patet igit̄ q̄ per
peccatum & post p̄ctū primi hominis iest
aimē duplex necessitas. Una nō possendi
sensualitatē retinere seu cohibere. & alia
necessitas cōcupiscendi. Et p̄ia est qđā
necessitas nō valendi facere qđ debet. et
secunda est quedā necessitas faciendi qđ
nō debet. Et ita inest ei carentia vtriusq̄

ptis iusticie. que sunt declinare a malo et
facere bonū. Ex quo patet q̄ p̄ctū ori-
ginalē. et est in carne & est in aia. sed in car-
ne originaliter & materialiter. In aia vno for-
maliter & tanq̄ in subiecto. Sola enī aia
est susceptibilis virtutis & viciū. & nō sicut
dictū est ex coiunctōe ipsi⁹ ad corp⁹. p̄tra-
hit viciū illō. sicut qñ quis cadit in lutū
sedat & maculat. Talis autē aie infectō
nō tantū est pena sed est etiā culpa. ipave-
ro culpa q̄ macula est delectur i baptismo
Pena autē q̄ somes siue peccādi. pñitas
appellat̄ remanet post baptismū. Sic ei
in baptismo curat̄ culpa quantū ad rea-
tum dānatōnis ererē. sed nō quin rema-
neat ipsa pena quantū ad motū & actum
cōcupiscētie. cum qua oportet nos q̄dū
vīū pugnare. nisi extinguat̄ cōcupiscē-
tiā per specialē gratiā. sicut in beatissima
virgine in coceptōe filij dei. Originale
leterū p̄ctū sic in hoie p̄ baptismū curat̄
& nihilomin⁹ ab eo q̄ curatus est. trāsmi-
tatur in plēm quā generat. sicut iude⁹ cir-
cūscitus generat filiū cū preputio. & gra-
num nudū & purū seminatū. pcreat gra-
num cū palea. Qd hinc est q̄ bō non ge-
nerat filiū fīm q̄ in mente curatus est sed
fīm quod in carne.

De nominib⁹ pec-

cati originalis fīm q̄ opatur ad animā.

Originale peccatum diueris i sa-
cra scriptura noībus. multipli-
cibus de causis noīa. Secū-
dum enī q̄ originale p̄ctū cō-
patur ad aiam. vocat̄ qñq̄ infirmitas. q̄r
redit aiaz ipsoente ad resistēdū motib⁹.
Qñq̄ vocat̄ feditas. q̄r p̄ ipam aia macu-
latur. Vocat̄ qñq̄ pñitas. ppter pñiuam
appetitus inclinatōe ad malū. Vocatur
qñq̄ corruptō. q̄r ad nihilū ducit & p̄ctū
Vocat̄ qñq̄ viciū. q̄r est diminutō bono
rū naturaliū. Vocat̄ qñq̄ lāguor nature
q̄r durat i natura corrup̄ta. Habz etiā
noīa fīm qđ compat̄ ad corp⁹. Vocat̄ enī
qñq̄ lec̄ carnis. eo q̄ lege dīna sit carni i-
ficta. Unū qñq̄ lec̄ mēbroz. vocat̄. q̄r mo-
uet orgāna ad opatōe cōcupiscētie. Vo-
cat̄ qñq̄ tyrān⁹. ppter dīnationē quasi vio-
lēta in ipsa cōcupiscētia. Vocat̄ qñq̄ somes.
q̄r sicut ignis souet ignē. ita p̄ ipz fo-
uet in carne p̄ctū fīm ace⁹ generatuer nu-
tritiae. Vocat̄ qñq̄ stimul⁹ carnis quia

Compendium theologie

stimulat carnem ad primos motus. et animum ad consensum. Habet quoque nomina secundum quod comparatur ad actus delectabiles. Et secundum hoc vocatur concupiscentia que sonat virtutem in actu prout est in adultis. Ita concupiscentia que sonat viceum in potentia prout est in paucis. Habet etiam nomen secundum comparatur ad primum hominem a quo contrahitur. et sic vocatur originale. quod est carentia debite iusticie.

De peccato actuali

li mortali et circa ipsum in generali occurrit. Circa peccatum actuali cibis mortale aliqua sunt videnda. Primo quod sit. Secundo de diversis eius nominibus. Tertio de huius peccati effectibus. Quarto de diversis eius generibus seu diuisiobus. Quinto de quolibet septem peccatorum capitalium ac eorum filiabus seu speciesbus. Aliquid in speciali declarabitur.

Quid sit peccatum

actuali mortale in speciali et quod diffinit.

Dicitur igitur actuali mortale. sic diffinitur secundum Augustinum. Peccatum est dictum vel factum vel concupiscentium. contra legem dei. At ponitur in dicta diffinitio. dictum propter peccatum originis factum. propter peccatum opis. concupiscentium. propter peccatum cordis. Diffinitur et aliter secundum eiusdem Augustinum. Peccatum est voluntas retinendi faciens vel consentienti quod iusticia vetat. Insupsciendum quod peccatum proprium non est substantia vel res aliquam sed defectus et corruptela. Circa quod tamen aduertendum est. quod aliud est peccati actus. aliud est peccati habitus. aliud peccati reatus. Peccati actus aliquid est. sed quod non amplius fit. desinit esse etiam sine gratia. Hoc peccati habitus quod ex malis actibus relinqitur. etiam aliquid est et remanet interdum cessantibus etiam ipsis actibus. ac etiam post infusam gratiam peccatis remissionem. Peccati vero reatus sive macula secundum rem nihil est. deformat tamquam animam. non per modum positionis sed per modum privationis sicut tristitia membra per modum purgationis corporis deformat et maculat. Dicit etiam Augustinus quod sicut abstinentia nulla substantia vel res est. et tamen ex ea corporis languescit. ita peccatum non est aliquam substantiam vel res. ex eo tamen natura minuit et corrumperet. delectum semper per gratiam. Notandum

dum perterea quod peccatum. quod transfit actu et remanet reatu. sicut peccatum actuale actu completo anno penitentia. Quod extra peccatum transfit reatu et remanet actu. sicut in peccato originali per baptismum. Quod transfit peccatum actu simili et reatu. sicut peccatum actuale actu proleto et per penitentia. Quod peccatum remanet actu et reatu sicut peccatum origiale anno baptismum.

De diversis nominibus peccati actuali mortali

Diversis frequentibus nominibus peccati actuali mortali doctores nominant secundum diversas eius proprietates et operationes et effectus. Vocatur enim quodque macula. et hoc id quod imaginem dei deformat et maculat. Vocatur quodque reatus. quod ad eternam penitentiam obligat. Vocatur quodque pollutio et boc quantum ad pragionem tractata. et terrena delectatio. Vocatur quodque delictum et hoc secundum quod est recessus a dignitate gratiae habite. Vocatur quodque culpa. et hoc prout respicit penam quam merebitur et incurrit. Vocatur quodque offensa et hoc est quod contra deum est et contra deum facit. Vocatur quodque purificatio et hoc in quantum mandatum dei respicit quod transgrediendo purificatur. Vocatur quodque peccatum putredine et conversione ad bonum immutabile cum auersione a bono incomutabili. Vocatur quodque scelus propter magnam iniuriam quod peccando deo fit. Vocatur etiam quandoque nefas putredine illitum personae perpetrata. Vocatur etiam quandoque crimen prout est dignum accusacione et pena.

De diversis effectibus peccati actualis mortali

Nonnulli peccati actualis mortali similiter modi autem peccati multiplerunt secundum doctores reportem effectus. sed quantum perit et cernit tractari satis erit aliquis enumerare. An effectus? Et primo naturalia vulnerat. quod significat in illo quod iuxta euangelium descendens ab herculaneo incidit in latrones. Alius. Intellexit obsecrat in cognitione veri. et affecit te pescere facit in ope boni. Alius. Bratuit spoliat. ne tamen bonum aliquod pereat. bona opera quodque peccando mortificat. Alius iuxta dispensationem dei elargientur saluadis. Alius. Aliam maculat. ad penitentiam obligat. Aliam amaricat. cor indurat. Alius. Aliem quasi insensibile reddit. Exemplum canis submersum quod lapide in collo suo non sentit. donec ab eo in fundum aqua

trahitur. Alius. Animā occidit. quia deo qui vera vita est. privat. Alius. Ad alia peccata trahit. Unus Greg. Peccatum quod p penitentiā nō diluit. suo pōdere ad aliud trahit. Alius. Bona q̄ in peccatis fuit. infructuosa & quantū ad meritū q̄n tum ad premiū reddit. Alius. Ex homine quendā effectiue infirmū facit. Nā in pectorē est ignis avaricie. fetor luxurie. tenebre ignorātie. vermis cōsciētie. sitis concupiscentie. & demones p effectū & huiusmodi. Alius. Vacuū hominē tādem relinqt. & merito q̄r mūdo adherētia. sugit verba arētia. Fallendo decipit sicut esca ī hamo vel lignū putridū de nocte lucens. Alius. Hocēm vere stultū demōstrat. serviēdo scz illi qui ipm torq̄ri querit & tandem torq̄bit. Componēdoq̄ & congregando supra se vnde torqueat & crēmet. Unde Augu. li. de ci. dei. Hoc vitium adimit integritatē. pulcritudinem. salutem. virtutē. & quicqd boni per vitium detrahi seu minui consuevit.

In quo peccatum
habet esse ortū. Notandum est vlti⁹. q̄ quis peccatum ipsi bono contrariū sit. non tamē habet esse nisi in bono. nec ortū nisi a bono. quod quidē bonū est libez arbitriū ac voluntas. a qua peccatum est sicut a prima origine & in q̄ est sicut in p̄prio sub lecto. Voluntas igit̄ est causa peccati. cāz dico nō efficiēt sed deficiēt. Voluntas enī fm p̄ habet respectū ad suū principiū a q̄ est. scz ad dēū nō est nata elicere ex sensu bonū. Sed fm p̄ habet respectū ad principiū ex q̄ est. qd̄ est oīno nihil. cū ipsa volūtas ex nihilo sit. semp̄ tendit ad defectū. Si ergo velim scire vñ malū cui pesit materialit. dicendū q̄ ex nihilo. Si vero velim scire vnde sit terminalit. dicē dū q̄ ex absentia debiti modi debite specie & debiti ordinis. Sz si velim scire vñ sit originaliter. dicendū q̄ ex voluntate siue a liberō arbitrio.

De progressu pecati. Nota q̄ peccatum iniciat in cogitatione. pcedit & crescit in delectatione. pficit in cōsensu. Circa pcessum autē p̄tī notandum est q̄ aliqua ipm p̄tī antecedēt. aliqua ipm subsequit. aliqua ipm concomitant. Item respectu primi. Aliqua

peccatum antecedēt ex parte auersionis. Et aliqua antecedēt ex parte puerionis. Et parte autē auersionis. i. quādo quis a bono incōmutabili quod de⁹ est. auerti & separari incipit. antecedēt peccatum. cōtemp̄tus. omissione. ingratitudo. inobedientia. Et parte vero cōversionis scz quādo homo se in peccatum puerit. antecedēt peccatum. cogitatio. libido. concupiscentia. delectatio. puersa intentio. cōsensus. Peccatum autē subsequit. macula id est desomatō imaginis dei. reatus. & obligatō ad penam eternā. Peccatum concomitātur circumstātie que ipm vel aggrauāt vel minunt. & sunt octo que ex versu sequenti notificari possunt. vñ versus. Quis qd̄ vbi p̄ quos. quotiens cur quomodo qñ.

De tribus actionē

depravātibus. Per tria etiā principia. liter depravari solet actio. etiā illa que est de genere bonoz. Quandoq̄ in sui principio. quādoq̄ in sui medio. quādoq̄ in sui fine. scilicet p̄ malam intentiōem. p negligentiam. p̄ vanam gloriam.

Quib' causis unū

peccatum dicit maius. Oultis etiā causae seu respectib⁹ vñ peccatum dicit maius seu graui altero. Videlicet causalitate vt peccatum luciferi. Generalitate vt peccatum pri mī hoīs. Deformitate vt peccatum iude p̄ditoris. Remissionis seu venie difficultate. sicut p̄tī in spiritu sanctū. Pericolo sicut p̄tī ignorantie. Inseparabilitate vt peccatum cupiditatis. Pronitate vt p̄tī carnis. Offensioe vt p̄tī idolatrie. Ex pugnādi difficultate vt superbia & vana gloria. Tentis cecitate vt peccatum ire.

De quinq̄ operū

generibus. Notandum est etiā q̄ inter certa. qnq̄s repūnt genera operū. Nā qdā sunt mala in se vt illa q̄ de sui natura seu in suo genere mala sunt. sed tñ p aliquas. circūstātias bona fieri possunt. vt homi cidiū quod in se malū est. Sz p circūstātia aliquā p̄ effici bonū. vputa q̄ sit p debitam iusticiā. vel se legitimate defendēdo cum mortis pīculū euadi nō possit & huiusmodi. Quedā sunt mala fm sev illa q̄ fm totū suū esse mala sunt. nec p circūstātias aliquā bona effici p̄nt. sic est odire dēū

Compendiū theologie

vel fornicari et hīmōi. Quedā econtrario sunt bona ī se vt illa q̄ de sui natura sunt bona ex genere, sed tñ p aliquas circūstātias possunt fieri mala. Sicut est dare ele mosinā quod in se bonū est sed p circūstātia aliquā pōt fieri malum. vtputa si dare p sola vanā hominū laude acqren da vel hīmōi. Quedā sunt bona fī se, vt illa que fī totū suū esse bona sunt nec p circūstātias aliquae, pnt fieri mala. sicut est diligere dēm ex caritate. Quedā sunt indifferētia scz que suo esse nec bona nec mala sunt, possunt tñ fīm circūstātias bona vel mala fieri, sic mouere pēdē sine de liberatōe, vel qñqz pmedere, qd fīm circūstātia aliquā bonū fieri potest. vtputa in necessitate, corpū suū debite sustentādī vt efficaciō deo seruire possit. Econtrario malū, vtputa si ad supfluitatē et sola libidie vel volūtarie precepta ecclesie trāsgrediendo fiat.

De quatuor generib⁹ seu diuisionib⁹ peccati mortalis

Lacet plures peccati mortalis diversis respectibus et causis possent assignari diuisiones seu genera, qntu tamē ad pntis tractatus cōpendiū attinet, quatuor solum modo tāgent. Circa quarū adhuc solam quartā diffuse insistet, quia p eius declaratōez alie tres claret faciliter poterūt itel ligi, imo ipas tres effectualit cōprehēdit

De prima diuisione

Prima igit̄ dictaz quatuor diuisionū est q̄ peccator⁹ mortaliū aliq̄ sunt carnalia alia spūa lia. Carnalia aut̄ maioris sunt infamie. Spiritualia pō majoris culpe.

De secunda diuisione

Secunda diuisione est q̄ pecator⁹ mortaliū aliqua sunt cōmissi alia delicti. Quod in effetu est dicere. Aliqua cōmittūt in faciēdo, alia in omittēdo. Prima peccata sunt pūaricatio seu trāsgressio legis quo ad p̄cepta negatiua. vtputa No occides nō mechaberis. Secunda sunt pūaricatio seu trāsgressio legis quo ad p̄cepta affirmatiua, sicut sunt Diliges dñm deū tuū ex toto corde tuo et Honora patrē in

um r̄c. Et fm hāceriā diuisionē dicit pēcatū mortale esse et fieri contra duas partes iusticie. Quarum una est declinatio a malo. Alia est facere bonum.

De tertia diuisione

Tertia diuisione est q̄ peccator⁹ mortaliū aliqua directe cōmitunt in deū alia ī protimū alia in seipm. Peccatū autē in deū irex subdiuidit. Nā qndo q̄ peccat in partē quādo q̄ in filium, qñq̄ in spm̄lētū. De quib⁹ latior fiet speculatio infra in fine declaratōis q̄rte diuisionis. Peccat ei alio respectus in deū quadruplicit, primo male de ipso p infidelitatē sentiēdo, scđo ipm blasphemādo, tertio ei sacramēta in digne ministrando et tractādo q̄rto eum tentando. Rursus deū tentādo peccat triplicit. Nam tentat vel ei potētia, signa scz ab eo petēdo. Vel tentat eijs iusticia, p hūanas scz p̄barōes, vtputa p candens ferrū vel duellū vel similia iudiciū ei ex q̄rēdo. Vel tentat ei misericordia, suā scilicet q̄si examinādo bonitatē, se stultis pculis omittēdo. In primū vero peccat etiā triplicit, vel bona sua ei indebite auferēdo, vel bona p̄pria sibi in sua necessitate nō cōicando, vel mala p̄suasiōe aut malo exēplo eū in pctm trahēdo et inducen do. In semetipm at peccat q̄s etiā triplicit. Vel sibi ipsi necessaria subtrahēdo vel supflua sumēdo, vel ultra vires ac debitiū moderamen quīpiaz aggrediendo.

De quarta diuisione

Quartā diuisione peccati (ne mortalis sumit p septē vicia capitalia. Que sunt, supbia, inuidia, ira, acedia, avaricia, gula, luxuria. Et q̄ vt supra tacū est de ista q̄rta diuisione expediēs est diffusiorē hic facere declaratōem, tum q̄ p eam supra dīcte tres alie diuisiones clarius intelligi poterūt imo eas effectualit cōprehēdit, tū q̄ p̄prie loqndo in ipsa et ex ipsa p̄cipalē effectus p̄cipialisq̄ intētio huius octau tractatū istius libelli p̄sistit et dependet. Ideo de ipsis septē peccatis capitalib⁹ hic fiet quoddā speciale capitulū, et iuxta diuisionē in principio huius p̄cipialis capituli quod est de peccato actuali posicā de his scz que in eo videnda sunt.

De vitiis nature & voluntatis 28

Aliqua circa mate-

Triam septem vicioꝝ capitaliū prenotanda
iterim anteaꝝ ad specialē seu parti-
cularē declaratioꝝ ipoꝝ septem vicio-
ni capitaliū veniat/ aliqua sunt cir-
ca ipsa aduertenda. **E**t primo notadū
venit ꝑ pcam veniale. siue sit quantū ad
actū siue quantum ad maculā. nullo modo
potest fieri mortale. sic scz ꝑ illud idē fm
substantia qd̄ pri⁹ suavitenviale/fieret mor-
tale. **E**t rō est. quia nulla res potest muta-
respēm suā. Peccatū aut̄ mortalez venia-
le sunt due diuersi peccati species. Verū
tamen aliquis actus qui de sui natura est
de genere peccati venialis/bñ potest fieri
mortalis. **E**t hoc quatuor modis. **P**ri-
mo modo rōne pscientie qd̄ de illo actu fie-
ri potest. qd̄ quicqđ fit cōtra cōscientiam
formatā/edificat ad gehennā. etiā si sit cō-
tra cōsciam erroneā. **E**t hec est rō. qd̄ cū
in pcam duo sint scz auersio & cōuersio. Ne-
nes p̄m iudicatur q̄litas siue grauitas
peccati. qm̄ auersio a deo est in pcam qua-
si formale. & auersio ad creaturā qd̄ mate-
riale. Quāuis ergo leuare festucā de terra
videaflene vel indifferēs. si tamē fiat con-
tra cōsciam est pcam. qd̄ tūc in aio spēnī
realiter bonū incommutabile. & ita fit auer-
sio a creatorē. **S**cđo modo ex cōplacē-
tia que in illo actu possit capi & capetur.
Ande Aug. Nullū pcam adeo veniale est
qd̄ nō fiat mortale dū placz. **C**erto mō
ex dispositōe seu p̄cluītate que exinde cō-
trabitur. qd̄ p frequentē lapsū in venia-
lia. disponit homo ad mortale. **E**t fm h
intelligit illud dictū Grego. Utasti grā-
dia videne obruaris arena. Hoc autē di-
cit qd̄ sepe de minimis peccatis dū freqn-
ter fiunt & sic quasi contēnūt/ venit ad
magna. Sicut de modica scintilla surgit
quādoꝝ magnus ignis. **Q**uarto mō
ex pgressu. quia quādoꝝ insurgit veniale/
si nō p̄bhet possit p̄gredi vscz ad morta-
le. Non ꝑ ipm veniale. vt supra tactū est
in sua substātia fieret mortale. sed qd̄ ex ip-
so occasionaliter fieret. p̄grediendo mor-
tale. vt pater in primis motib⁹ qd̄ inter ve-
nialia cōputātur. Sed quādoꝝ delectatio
connālescit intantū ꝑ cōsensus accedit/
iam est peccatum mortale.

Unde sumatur nu-

mer⁹ & sufficientia septē vicioꝝ capitaliū
Dstrandū insup ꝑ vt aliqualit su-
pra tactū est septē sunt pcam scuvi-
cia capitalia. scz supbia. inuidia.
ira. acedia. auaricia. gula. luxuria. quorū
sufficiētia seu numer⁹ p̄t colligi. Volū-
tate enī hūanā frequēter cōtingit deordi-
nari. Aut ergo deordinat qd̄ appetit quod
nō est appetendū. aut deordinat qd̄ refu-
git qd̄ nō est refugiendū. **S**i p̄io mō.
aut appetit qd̄ nō est appetendū inter⁹.
& tūc peccat p̄ccato supbie seu vane glo-
rie. Aut appetit qd̄ nō est appetendū exte-
ri⁹ & tūc peccat pcam auaricie. Aut appetit
qd̄ nō est appetendū inferi⁹ quale est cor-
pori delectabile. **E**t istud iterum est in du-
plici differētia. Quia aut illud delectabi-
le qd̄ sic inordinate appetit/ tēdit ad p̄ser-
uatōem inuidui. & tūc peccat pcam gule.
Aut tēdit ad cōseruatioꝝ speciei vt coit⁹
& tūc peccat pcam luxurie. **S**i scđo mō.
qm̄ scilz volūtas deordinat refugiēdo qd̄
nō est refugiendū. Aut illud nō refugien-
dū refugit fm puerum instinctū potētie
ratōnalis. & tūc peccat p̄ccato inuidie.
Aut illud refugit fm puerum instinctū
potētie irascibilis. & tūc peccat p̄ccato
ire. Aut illud refugit fm puerum instinctū
potētie cōcupiscibilis. & tūc peccat p̄ccato
acedie. **E**t sic patz ꝑ qd̄ siuit q
tuor principalia appetibilia in qbus vo-
luntate humāna deordinari contingit. &
tres solū sunt vires seu potētie aie fm q
rum instinctum est fuga. ideo tātūmodo
sunt septē peccata seu vicia capitalia.

Duplici modo se- ptem vicia capitalia se ostendunt: nunc pa- lam: nunc palliate.

Dstrandū insup ꝑ ista vicia septē
seu peccata capitalia/qnqz palā &
publice se ostendunt. vt qnqz directe
fiunt. qnqz vero sub qdā specie boni palli-
ata se in gerūt & decipiūt. **U**n supbia qnqz
sic sibi p̄suadet. Volo p̄cessere vt possim. p
desse. Inuidia sic sibi p̄suadet. bona alijs
nō cupio nec opto ne in p̄spērātā succes-
suū nimis extollant. Travero sic p̄suadet
Non debo mala mihi illata tolerare/ne
mibi inferri consuescat. Acedia sic sibi p
suadet. Ad hoc mihi in laboribus parco
ne indiscretōe aliquid aggrediēs deficiā et
indiscretōis arguar. Auaricia scz sibi per

Compendiū theologie

suadet. mihi multa adhuc cōgregāda ve-
niunt/ne. ppter casus fortuitos qui supue-
nire pnt in inopīa incidā. et sic furtū rapi-
nā vel aliud iniustū omittā. Gula sic sibi
psuaderet. Corp' meū cibis et potib' delica-
tis nutritio. quatin' in sanitate cōseruetur
fortiusq' efficiat et sic aptius sit et valen-
tins ad deo seruēdū. Luxuria sic sibi per-
suaderet. nō est malū aliquo tpe ad libitū et
placētā viuere et postea fortū penitere.

Septem vicia capitalia

pitalia septem ferocib' bestiis cōparātur.

Dotandū pterea q' pdicta septē
vicia seu pctā capitalia septem
tā ferocib' q' immūdis bestiis
cōparari cōsueuerūt. Supbia
seu vana gloria cōpaf leoni. Inuidia cō-
parač cani. ira compač lupo. Acedia com-
pač asino. Gula cōpaf vrso. Luxuria com-
patur porco. Auaricia cōpatur ericio. Similiter etiā compari cōsueuerūt septem
grauiib' infirmitatib'. Supbia seu vana
gloria compatur corporis inflationi. Inui-
dia compatur lepre. Ira compatur fren-
si. Acedia compatur lethargie. Auaricia
cōpatur hydropisi. Gula compatur epi-
lentie. Luxuria compatur febri. Et in-
sup notandū et bñ considerandum. q' ista se-
pem pctā seu vicia capitalia: denota ac-
frequēti passionis christi meditatiōe/ cu-
rant. Nam q' debite ea que ipē domin' no-
ster Jesus christ' in sua sacratissima pas-
sione egit et sustinuit cōtemplaf' regiet q'
he septē mortifere pestes/ ibidē mirabilitē
curant. Utēni sui sacri capitis in cruce hu-
millima inclinatio/ curat supbiā. Qui
sacri lateris aptio curat inuidia. Oro sua
pro inimicis curat iram. Portatio crucis
curat acediā. Traditio sui spūs patri. sui
corpis cruci. sue matris discipulo. et suaz
vestiū suis crucifixorib' curat auariciam.
Portatio aceti et fellis curat gulā. Et sua
flagellatio curat luxuriā. Notandū in-
sup q' predictoz peccatoroz/ vnum ex alio
nascit. quod sic apparet. Superbia enī qz
omis pcellere vult et appetit. statim quādo
aliquē sibi equari videt aut timz. in se do-
lere et turbari incipit. ac evidestra illū
ad ipm suū bonū quo sic eū sibi equari ti-
met/ impediendū ac diminuendū mouet
et sic ex supbia nascit inuidia. Inuid' re-
ro quia defacili ei cui sic inuidet irascitur

et cōtra eū quasi toto spū cōmouet. ido ex
inuidia nascit ira. Cum autē sic cōtra ali-
um cōmotus et iratus vindictā de illo ap-
petat et se vindicari querat in quo si eum
deficere cōtingat/ in aio suo cōtabescit et
contristat. ideo et ira nascit quedā menta-
lis tristitia que a doctorib' acedia nuncu-
patur. Cum vero sic animo tristis et cōta-
bescens cōsolatōem et quandā sui exalta-
tōem quā in seipso nō habet/ in rebus ex-
teriorib' querat. et quāto plura cōgregare
poterit/ maiorē se habituz sperat. ideo ex
acedia nascit auaricia. Avarus autē quia
bonis tempalibus abundat. et sic ea que
ad delectatiōem in cibis et potib' faciunt
facilius compare et ad sui libitum habere
poteſt. ideo ex auaricia nascit gula. Gula
vero ppter ventris repletōem/ variq' ci-
borū et potiū delectabilū species quib'
reficit/ facillime despumat in libidinem.
ideo ex gula nascit luxuria. Notadū
insup q' plura predictoz septē viorum
seu peccatoꝝ capitaliū dicitur radices et
initia seu cause alioꝝ diversis tamē respe-
ctibus. Supbia enī primo dicitur radit
et initiu ois peccati. ppter tres causas seu
ratōnes. Primo ppter causam q' in omni
peccato inuenit. scz temptus dei qui est
quedā causa omis peccati. Iste autē con-
temptus est auersio a creatore. que in om-
ni peccato est. qz in omī peccato/ prepo-
nitur bonū cōmutabile bono incōmuta-
bili. Iste contēptus nō nisi ex supbia p-
cedit. et ex ea q' maxime. Et ideo dicitur si
cuit sine charitate alia virtutes nihil sunt
ita sine superbia alia vicia nihil sunt. Ab
strahē supbiā et habebis grām. Quia su-
pbiis deus resistit. humili' autē dat gra-
tiā. Secundo dicitur supbia radit et initiu
omis peccati/ quia fuit primū peccatorū.
Hoc enī peccato peccauit p̄r̄ diabolus
in celo et prim' homo in padiso. Tertio
dicitur supbia radit et initiu omis peccati/
qz ex ea fm̄ p̄s et posterius hoc est medi-
ate vel immediate/ nascitūt alia vicia et
peccata. vt aliqualiter supra ostensum est
in notabili immediate precedēti. Libi
do eriā prout Augusti. ponit dicitur causa
omis peccati sed alio respectu propter sci-
licz inordinatā delectatiōem que ex ipsa li-
bidine habetur in creatura. que delectatio
inordinate afficit et attrahit animā et auer-
tit a summo bono. Est enī libido voluntas

De vitiis nature & voluntatis 28

improba qua mouet alia rationis ad hoc
quod inordinate delectet in creatura. Et ex
haclibidine omnia alia peccata sunt prius
et posterius. hoc est mediate vel immedia-
te. alia tamen via seu ordine quod a superbia in-
surget. **C**upiditas etiam sicut ponit apo-
stolus radix dicit enim malorum. quasi eodem
respectu iuxta suum esse sicut dicit libido iur-
ta suum. Nam sicut libido ut statim dictum est
dicit causa omnis peccati propter inordina-
tam delectationem que ex ipsa libidine ha-
bet in creatura que delectatio inordinate
afficit et attrahit animam et auertit a summo
bono. sic cupiditas in suo esse dicitur ra-
dit enim malorum ex inordinate amore. qui
ex ipsa cupiditate habet ad creaturam. qui
inordinatus amor similitate afficit et attra-
hit animam et a summo bono auertit. Ex quo
inordinato amore omnia alia peccata sunt prius
et posterius. hoc est mediate vel imme-
diata. alia tamen via seu ordine quod a superbia
et quod a libidine insurget et oriuntur. **L**uxu-
ria etiam est prius radix omnis pec-
cati. quia carnales delectationes sunt no-
bis naturales. et ad naturalia prius sumus et
inclinati. ac eis cum difficultate resistimus.
Attracta igitur et affecta per luxuriam anima in
omni alia via faciliter et sine consideracione ac
moderamine. sunt prius et posterius.
hoc est mediate vel immedia te ex uno. scilicet
in aliud placitum. alia tamen via et ordine
quod a superbia et quod a libidine et quod a cupidi-
tate. **P**ossent ista proutius declarari sed
quantum ad breuitatem huius tractatuli conve-
nit. satis sunt quod tacta sunt. quod ampliora vi-
dere voluerit doctores habeant solennes.
et inter ceteros beatum Thomam secunda se-
cundum et summa de virtutibus et virtutibus.

R De septem vitiis ca-
pitibus in speciali. Et primo differen-
tia inter superbiam et inanem gloriam:
This sic prenotatis dicendum est de
quolibet predictorum septem viciis ca-
pitum in specie seu in particulari. Et
primo de superbia. Circa quam notandum est
quod licet coiter non fiat distinctio inter super-
biam et inanem gloriam. immo ponatur inanis
gloria filia superbie Gregorii. tamen inter eas
differentia ponit. immo superbiam dicit regi-
na et matre omnium vicerum. Quod intelli-
gendum est gregorii. accepisse prout superbia
consideratur est in quanda redundantia et

generalitate quam habet in alia peccata
inquantum scilicet ipsa omnia peccata ori-
possunt. Et hoc dupli via seu ratione.
Uno modo per se et directe in quantum scilicet
alia peccata ordinatur ad finem superbie quod
est propria excellentia ad quam potest ordi-
nari quicquid homo indebitate et inordina-
te appetit. Alio modo indirecte quasi per
accidens remouendo prohibebis. inquantum
scilicet per superbiam. homo legem diuinam con-
tenit. per quam prohibetur a peccando et trans-
greditur mandata. Intelligit tamen hoc quoniam
illa transgressio mandatorum fieret ex co-
teptu. Nam fieri posset ex ignorantia vel
infirmitate. quod ibi non esset superbia. Ut igitur
semper natura ipsorum vicerum clarius
elucescat. procedatur hic opinione gregorii.
sequendo. Differentia autem que coiter inter
superbia et inanem gloriam assignatur est. quia
licet in utraque sit immoderata et inordina-
tus propriae excellentiae appetitus. qui scilicet
non est sunt rectam et debitam rationem. in hoc
tamen differunt. quia superbia excellentiam per
priam inordinate appetit. Inanis vero
gloria excellentiam proprie manifestat. ita
quod superbia proprie considerat inquantum ille
inordinatus proprie excellentiae appetitus
habet ab intra etiam non ab extra. per greedia-
tur. Inanis gloria trahitur ab extra. quod illa
excellentiam appetit ab extra apparere et in
ore aliorum apparere et manifestari.

De superbia in
particulari. prout distinguitur ab inani gloria et
ponitur quasi regina aliorum vicerum.
Iacet ergo primo de superbia.
que sic ut aliquantum tactum est.
est Augusti. diffinitur. Super-
bia est prius proprius celsitudinis appetitus. Dicit etiam Augustinus. quod su-
perbia omnibus hominibus inuidet scilicet
superioribus. quia eis non equatur. Superioribus
quia sibi equatur. Inferioribus ne sibi equetur.
Dicit etiam superbiam omnis peccati ra-
dir et initium propter tres rationes supra in pe-
nulti. capitulo. immediate precedentia tactas.
Gregorius. xxxi. li. moralium quatuor species
superbie assignat. Prima est cum homo bo-
num quod habet estimat se a seipso habere.
Secunda species est cum homo bonum quod
habet sibi desuper datum credit. sed tamen
se reputat illud per suis meritis accepisse.
Tertia species est cum homo iactat se ha-